

دوشنبه 12 آبان 1393 - 9 محرم 1436 - 3 نوامبر 2014

رحلت عالم مجاهد آیت‌الله «میرزا حسین حسینی» معروف به «میرزا خلیل» (1287 ش)...

* 12 آبان در گذر تاریخ

* رحلت عالم مجاهد آیت‌الله «میرزا حسین حسینی» معروف به «میرزا خلیل» (1287 ش) اشاره:

آیت‌الله میرزا حسین حسینی معروف به میرزا حسین میرزا خلیل، در حدود سال 1194 ش (1230 ق) در نجف اشرف به دنیا آمد. این عالم برجسته پس از فراگیری مقدمات و سطوح نزد پدر و برادرش از محضر فقهای نامداری همچون شیخ محمد حسن نجفی صاحب جواهر و شیخ مرتضی انصاری بهره برد و تا مقام رفیع مرجعیت شیعه پیش رفت. مرجعیت این فقیه جلیل پس از رحلت میرزای بزرگ شیرازی فراگیر شد و شیعیان ایران، عراق، لبنان، هند و دیگر سرزمین‌های اسلامی به وی رجوع نمودند به طوری که از ایشان به عنوان زعیم حوزه علمیه نجف اشرف یاد می‌گردد. آیت‌الله میرزا خلیل تمام مدت تدریس خود را در حوزه فقه سپری نمود و ده‌ها شاگرد فاضل به عالم تشیع عرضه کرد. وی در جریان نهضت مردمی مشروطه به همراه عالمان بزرگواری همچون آخوند ملا محمد کاظم خراسانی و میرزا عبدالله مازندرانی، یکی از سه رکن رهبری نهضت مشروطه از حوزه نجف بود و از این جنبش تا زمانی که به انحراف کشیده نشده بود، حمایت می‌کرد. همچنین از وی آثار ارزشمندی برجای مانده که کتاب فی الاجازه، کتاب فی الغصب و شرح نجاه العباد از آن جمله‌اند. سرانجام این فقیه مجاهد پس از عمری تلاش در راه اعتلای اسلام در دوازدهم آبان 1287 ش برابر با دهم شوال 1326 ق در 93 سالگی به دیدار حق تعالی شتافت و در نجف اشرف به خاک سپرده شد. * درگذشت ادیب، مصحح و استاد دانشگاه، دکتر احمد بهمنیار کرمانی (1334 ش) اشاره:

استاد بهمنیار پس از اخذ دکترا از دانشگاه تهران به تدریس عربی پرداخت و به تألیف و ترجمه آثار همت گماشت. تصحیح کتبی از قبیل تاریخ بیهق، الابنية عن حقایق الدویه و تألیف تحفه احمدیه و داستان نامه بهمنیاری از جمله آثار این محقق برجسته می‌باشند. وی در املاء فارسی صاحب نظر بود و بسیاری از شیوه‌های درست که در املاء فارسی متداول شده مرهون زحمات اوست. استاد احمد بهمنیار سرانجام در دوازدهم آبان 1334 ش در 72 سالگی در گذشت و طبق وصیت، در عتبات عالیات مدفون گردید.

* رحلت عارف شهیر و فقیه جلیل علامه «میرزا ابوالحسن شعرانی» (1352 ش) اشاره:

علامه حاج میرزا ابوالحسن شعرانی (تهرانی) در سال 1281 ش (1320 ق) در تهران به دنیا آمد. وی پس از فراگیری مقدمات، به کسب معانی بیان، فقه، اصول، منطق، کلام و حکمت و ریاضیات و طب پرداخت و از اساتیدی همچون میرزا محمود

قمی، محمدرضا صهبای قمشهای، میرزا طاهر تنکابنی و میرزا علی اکبر یزدی استفاده برد. آیت‌الله شعرانی در 26 سالگی به نجف اشرف مهاجرت کرد و رجال و حدیث را از محدث رجالی، سیدابوتراب خوانساری فرا گرفت. وی سپس به وطن بازگشت و در منزل خویش به تدریس علوم و فنون و تألیف پرداخت. حضرات آیات: میرزا هاشم‌آملی، عبدالله جوادی آملی، حسن حسن‌زاده آملی، محمد حسن احمدی فقیه یزدی و سید جلال الدین محدث ارموی از جمله شاگردان و تعلیقات بر تفسیر ابوالفتوح رازی، و تفسیر مجمع‌البیان طبرسی، راه سعادت در اثبات خدا و بحث نبوت و ولایت و معاد از جمله آثار این عالم ربانی می‌باشند. ایشان به زبان عربی، فرانسه و عبری تسلط و احاطه کامل داشت و در هیئت و

نجوم و زیچ ماهر بود. سرانجام این فقیه و مدرس بزرگوار در دوازدهم آبان 1352 ش برابر با هشتم شوال 1393 قمری در اثر کسالت قلبی در 71 سالگی در بیمارستانی در آلمان بدرود حیات گفت و سپس با تشییع باشکوهی در جوار حرم عبدالعظیم(ع) مدفون گردید.

* 9 محرم در گذر تاریخ

* تاسوعای حسینی (61 ق)

اشاره:

روز تاسوعا یا روز نهم ماه محرم نزد شیعیان از اهمیت بالائی برخوردار است. شیعیان این روز را منتسب به عباس بن علی (ع) نیز می‌دانند، و این روز را بسان روز عاشورا گرامی داشته و در آن به سوگواری می‌پردازند. تاسوعا بزرگداشت شهادت اسوه ایثار، ادب و دلاوری بزرگ مردی است که با گذشت بیش از هزار و چهارصد سال، هنوز تاریخ، روشن از کرامت‌های اوست و نام او با وفا و ادب و مردانگی همراه است.

* جواب ردّ حضرت ابوالفضل العباس (ع) به امان نامه ی شمر بن ذی الجوشن (61ق)

اشاره:

شمر بن ذی الجوشن در عصر روز نهم محرم، چون دید که عمر بن سعد مهیای نبرد با امام حسین(ع) است، به نزدیک خیام حسینی آمد و بانگ زد که: فرزندان خواهرم کجایند؟ منظورش حضرت عباس و سه برادرش به نام‌های عبدالله، جعفر و عثمان بود که از فرزندان فاطمه ام‌البنین(س) بودند. آن مجلله از قبیله‌ی بنی‌کلات و شمر هم از همین قبیله بود. امام حسین(ع) که صدای شمر را شنید به برادرانش دستور داد که جواب شمر را بدهید، اگرچه او فاسق است ولیکن با شما قرابت و خویشی دارد. حضرت عباس(ع) به همراه سه برادرش به نزد شمر رفتند. شمر برای آنان، امان نامه‌ای آورده بود، مشروط بر این که از یاری حسین(ع) دست بردارند و سپاهش را ترک گویند. حضرت عباس(ع) فرمود: بریده باد دست‌های تو و لعنت باد بر امانی که برای ما آورده‌ای. ای دشمن خدا! ما را امر می‌کنی که دست از برادر و مولای خویش برداریم و سر در طاعت ملعونان برآوریم. آیا ما را امان می‌دهی ولی برای پسر رسول خدا(ص) امانی نیست؟ شمر از شنیدن این پاسخ دندان‌شکن، خشمناک شد و به لشکرگاه خویش برگشت. در این شب، امام حسین(ع) برادر خود حضرت ابوالفضل را به اردوگاه دشمن فرستاد که آن شب را مهلت بخواهد، برای این که امام و یارانش به نماز و راز و نیاز با خداوند بپردازند.

* 3 نوامبر در گذر تاریخ

* روز ملی و استقلال «پاناما»
از کلمبیا (1903م)

* تهاجم صهیونیست ها
به شهر «خان یونس»
در نوار غزه (1956م)

* اعزام یک سگ به عنوان
اولین جاندار فضا نورد
توسط سفینه شوروی (1957م)

* روز ملی و استقلال «دومینیکا» از استعمار انگلستان (1978م)